

жатель на корабль-тѣ може да са остави отъ участіе-то си въ корабль-тѣ и да поиска цѣнѣж-тѣ на участіе-то си, кога-то бы са опредѣлила отъ оцѣнители.

За како нѣчто, кое-то сѣмъ кѣмъ оцѣнѣж-тѣ ползѣ на притажатели-ты единъ корабль, прѣодоува мнѣніе-то отъ повече-то, а вышегласіе-то става отъ притажатели на кои-то участіе-то заминѣва половинѣж-тѣ отъ цѣнѣж-тѣ на корабль-тѣ.

Самоволю-то продаваніе на единъ корабль съ исканто (мезатъ) не са опрощава другоче, освѣнь спорадъ исканіе на притажатели-ты, кои-то участвова заедно половинѣж-тѣ отъ корабль-тѣ, и то кога-то не има противно изгласіе.

Подразумѣва са че печали-ти и загуби-ти на корабль-тѣ смѣтати помежду съпритажатели-ты съразмѣрно спорадъ тѣхно-то участіе.

Ако, като са вземе подъ наемъ корабль-та съ иззволніе на притажатели-ты нѣкой отъ тѣхъ не бы далъ припадаема-та нему часть отъ нужди-ты разноски за проважданіе на корабль-тѣ, корабленачалникъ-тъ и другы-ти ако при призваніе-то нѣмъ не даде пакъ тѣхъ часть на разноски-ты, можѣтъ съ дозволеніе Сѣдничково да вземать морскы заемъ, за смѣтѣж на такъвы притажатель, въху участіе-то му въ корабль-тѣ.

IV. ЗА КОРАБЛЕНАЧАЛНИЦИ. *)

§. 54. Корабленачалници, кораблеповелители и тѣхны качества. — Спорадъ Вленскы законъ за полиціѣж на трговско-то мореходство, управители-ти

*) Видѣ Чл. 221 и проч. въ трг. законъ и законы-ты за мореплаваніе и за итговѣж-тѣ полиціѣж отъ 14. Ноємвр. и отъ 15. Декемвр. 1836.